

לישכת ראש-הממשלה. השניים מנהלים שיחה בלתי-מחייבת, במהלכה מציג ראש-הממשלה את עמדותיו, ומקבל לבסוף עקרונית את הצעתו של העורך הובסון לנהל פגישה בהסתר: "בצורה זו נוכל, אולי, להכטיח שאם לא תישא הפגישה פרי, לא תביא, לפחות, נזק..."

מילטון רפט ממריא לדומא, על מנת לדווח לעורכו על התוצאות. מתוך דיווחו מסתבר מהפך מסויים: "מוזר כיצד נתיחלפו לפתע עמדות הצדדים. שנים רבות ניסו נציגי פלוטוניה העילית, בכל הכמות הבנלאומית ובכל פוגי התמרונים, להביא לידי פגישת פנים-אל-פנים עם נציגי פלוטוניה התחתית, פגישה כלשהי שיהיה בה משום הכרה רשמית ופומבית של פלוגי פלוטוניה התחתית בקיום מדינתם. באותה עקשנות התחמקו נציגי פלוטוניה התחתית

מנחם בגין ואנוואר אל-סאדאת החיים כספורט או הספרות כחיים

תית — לפעמים בתכסיסים מבישים, ילדותיים כמעט — מכל פגישה ומכל הכרה כזו. והנה, כאשר הם עומדים ממש על סף שיחות, העשויות להביא לידי הסכם סנסציוני, העולה במידת הסנסציוניות הריבונות של פלוטוניה שבזו על ההסכם שהושג בקשר מיר בין הודו ופקיסטן, וכאשר הוא, הובסון, עשוי להיות הנגורם הישר, שתחת חסותו יושג הסכם כזה, עתיד הכל להתי נפץ דווקא ממשו ששני הצדדים החליטו להחליף את תפקידיהם כפתאומיות חסרת הסבר כשזו..."

קואליציה, הדפנות ותנאים. ה-מיכשול לפתיחת השיחות הוא אחד: נשיא פלוטוניה התחתית עומד בתוקף על כך שקיומן של השיחות יפורסם דווקא בטרם יחלו. לעומת זאת משוכנעת צמרת השלטון בפלוטוניה העילית שישנה כוונה בודת כלשהי במהלכו של נשיא פלוטוניה התחתית. אם כי ראש שירותי הביון * מסביר צד נוסף בעיה: "המבוכה הכללית, לית הדין בארצות השכנות, ביחוד כאלו היריבות למישטרו של נשיא פלוגי פלוטוניה התחתית, למשל בניוטרוניה ** ו-אוראניה ***"

אלא שבאווירה המדינית העכורה כ-תוככי פלוטוניה העילית, המידע על הפגישה הסודית מודלף ומתחיל להתפרסם טיפין טיפין. הממשלה טרם מגיעה לידי החלטה, בשל סיבות קואליציוניות. למיל-טון רפט נודע בינתיים כי: "הערב ימסרו נשיא פלוטוניה התחתית הצהרה ברדיו. נראה שלא הסכים עוד לדחות את העניין. או שיכריזו על הצעתו, או שיבטל אותה..."

מסתבר למחרת בבוקר שהנשיא נאם והודיע: "כי הוא מוכן לקיים שיחות עם נציגי פלוטוניה העילית, אולם וידיעה זו לא נתאמתה ממקור אחר..." כדברי כלי-התיקשורת של פלוטוניה העילית, בה מסתבכים מעוניינים בצורה קואליציונית ופומבית של חסותניות קואליציונית בין המפלגות המרכיבות את הממשלה. בתרגיל מילולי מחזיר שרי-החוק

את כדור ההצעה לידינו של נשיא פלוגי פלוגי התחתית במילים: "אלא אם יתחייב נשיא פלוטוניה התחתית מראש שלא להציג להן שום סוגי ויקבל על עצמו להכריז שהוא מוכן לפרות ברית-שלום עם פלוטוניה העילית ולוותר על כל תכרי עותיו להחזרת המצב באזור לתקופה שטרם הקמתה כמדינה עצמאית..."

הקרב על ניוטרוניה. השלום ש-קרב לגבולות פלוטוניה העילית מתמוסס ומתרחק. העיתונאי מילטון רפט נאסר בידי שלטונות הבטחון של פלוטוניה העילית, ומואשם בריגול למען פלוטוניה התחתית. מאוחר יותר הוא משתחרר ועוזב את גבולות המדינה. הובסון מפטר את בעדינות מעיתונו.

עם חידוש הטיפול במשאומתן, מתרחש אירוע טיפוסי לאיזורים-מתחת בינלאומי זה. שלטונות פלוטוניה העילית שולחים טרקטור לעבר חלקה באיזור מריבה בגבול עם ניוטרוניה. הדבר מביא לתקרית. כתוצאה מכך תובעים עיתוני הערב את הקשחת המדיניות. לאיזור נישא לה פטרול צבאי, ואז: "נפתחה עליו אש מקלעים כבדה ממוצבי ניוטרוניה..." וכמו בחד-גדיא של הגדת פסח: "מפקד הגיו"רה של פלוטוניה העילית ביקש תיגבורת ושתי פלוגות טנקים נישלו אליו... ואז הופיעו מטוסי קרב מנמיכי טופ של ניוטרוניה והטילו פצצות נאפאלם על הטנקים של פלוטוניה העילית. מיד ממריאים לקראתם מטוסי-קרב של פלוטוניה העילית ופרצו כמה קרבות איורים..."

במהלך התחממות הגבול אומר ראש-הממשלה לשר-החוק שלו: "גרמה לי שאנחנו מוכנים עדיין לקראתו. לפעמים נראה לי שלשלוש צריך להתכונן, הייתי אומר שצריך להתאמן, כמו שמתאמנים לקראת מלחמה..."

ההסלמה גוברת: "אחרי שני ימי קרב כות בין פלוטוניה העילית ובין ניוטרוניה נתיקים הדיון החרוף כמועצת הבטחון... מהירות התארגנותם של כוחות פלוטוניה העילית והצורה המהירה שבה השתלט מיר משה הצבא על העריכויה הכרוכה בניוטרוניה, וזתה לתשבות גדולות בין המומחים הצבאיים של העולם. רק לאחר זמן היו אחרים שחיוו את דעתם... כאשר נכנסה הפסקת האש לתוקפה, היה צבא פלוטוניה העילית בעיצומה של מיתקפה רבתי... בתוך ממשלת פלוטוניה העילית נשמעו קולות, שקראו לראש-הממשלה לא להישמע להוראות מועצת הבטחון. הפסקת האש, עד שלא יצליחו כוחות הצבא להביא לידי הכרעה שלמה בגבול קולות אלה ניתמכו בתקיפות עליידי צמרת הצבא. כמה מן הקצינים הגבוהים לא הפתירו את דעתם, ש"הוקו" לא היה מודרך כל כך לתת הוראה להפסקת האש... אחרי כן כמה שעות של התדיינות על פרטים פורמאליים נכנסה הפסקת האש לתוקפה והתקדמות צבא פלוטוניה העילית נעצרה..."

דומה שבסקיצה זו, שבימים האחרונים קמה והתגשמה בחלקה, הצליח דויד שחם לגבור על המשוכות הנוסטאלגיות-מתקתקות הגורמות מזה 30 שנה לקילקול קיבה סיפורתי ארוך ומתמשך בתרבות הארץ'

אנתולוגיה מודרנית

יותר מדי

מאת: גינטר גראס

בינות לחוגגים, בשעת נשף מאוחרת, דממה, אני קורא ברומן האוטופי של אורל, 1984, שקראתי בו לראשונה ב-1949. והוא היה שונה.

לידי, בין מפצח-האגוזים לחבילת הטבק, מונח ספר סטטיסטיקה, שמספריו מעידים על אוכלוסיית העולם — כיצד היא מוזנת, או אינה ניוונה. עד לשנת 2000.

בהפסקות, כאשר אני נוטל טבק

או מפצח לוז, נלכדות הבעיות בקרבי כך, שבהשוואה לאחי הגדול ולמחסור העולמי בפרוטאין, הן נטולות-ערך כלשהו ואינן מרפות בתסיסתן הפרטית.

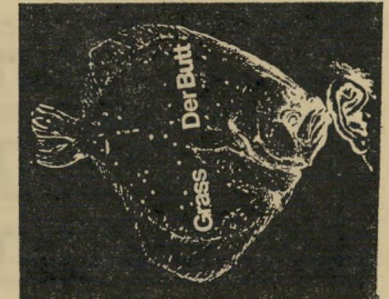
אני קורא עכשיו על שיטות חקירה בעתיד הקרוב. עכשיו יש בכוונתי לאצור עובדות: נטיית המופת הנצחי בין ילדים במזרח הרחוק, עכשיו אני מתחיל לחפש בפניות — היות וקודם לחגיגות נכבשות דרכינו המתמעטות בידי מיתרים בקופסאות — כתקות בלתי מתגשמות...

המאפרה מלאה עד למחציתה בקליפות לוז.

כל זה מגוים. אבל יש להתחיל בנקודה כלשהי, הודו או הקולקטביות האוליגרכית שלנו או הכריסטמס המשפחתי שלנו.

גינטר גראס (50) נודד בדאנציג, פסק, תיפאורן, סופר, מחזאי ומשורר. רר. התפרסם בעולם בספריו "תוף הפח", "חתול ועכבר", "שנות כלב", "מומנו של שבקול". בימים אלה ראה אור בגרמניה סיפרו החדש, "הפוטית" (DER BUTT). הפוטית, דג ששמו המופיע על עטרי פת הספר כרישום מעשה ידיו של גראס, לוחש בשורתו באוזן האדם. בשורת הפוטית מתוארת על פני כמה מאות עמודים, תוך עיון כי שאילות כיצד הופיעה האדמות כי עולם: גאות האדם בהישגיו הריבונותיים, ואיך נוצרה ההיסטוריה ריה.

סיפור "הפוטית" מתנהג על פני צי מישוריים. הראשון מתאר את חייהן של 8 טבחיות לידות דאני ציג החל בתקופת האכזר וכלה כי ימינו, בתחום פולין. מישור נוסף הוא ע חודשי התריון של אשת גראס. המישור השלישי, בית-הידן פמיניסטי בברלין, שבפניו מובא דג הפוטית למושפט. הספר הינו תמונה מקיפה של ההיסטוריה, וי

גינטר גראס: "הפוטית" לוחשת בשורתה באוזן האדם

לא של גיבורים — תמונה שכמהי לכה מנסה גראס להפוך את דג הפוטית לאלמות, תוך שהוא מציג את הנשים המשוחררות כמפליצות. השיר "יותר מדי" מאת גראס קקוח מתוך סיפרו "הפוטית".

בחטף

חתימה טובה

מכירה-פומבית של ציורים שנערכה ברבע שבוע ביוזמה משותפת של גלריה גורדון והגב' לבורה שאקן הביאה למר כירות-שיא: תחרות של פאבלו פיקאסו — 48,000 ל"י; ציור המקוננות של יוסף ברגנר — 120,000 ל"י; תמונה של שמואל בק — 100,000 ל"י; מרדכי

לבנון — 50,000 ל"י; אריך ארוך — 48,000 ל"י; אורי ליפשיץ — 17,000 ל"י; מארסל יאנקו — 16,000 ל"י. שמועות עקשניות המהלכות בין בעלי-גלריות יריבות וסוחרי-אמנות טוענות ש-חלק ניכר מ-167 היצירות שהוצגו במכירה הפומבית נרכשו במחירים גבוהים מערי כם הריאלי עליידי בעלי אינטרסים ובעלי אוספים גדולים של אותם אמנים, מתוך כוונה להעלות את ערך האמנים האלה בשוק-האמנות החופשי • מכירה-פומבית נוספת של תמונות, "למען הציירים והי תרבות בה הם גדלים" כפי שניסה זאת

אדריכל ישראל גורוביץ גולדה רביג, בגיג שאגאל וגורוביץ...

האמן רפי לביא, עומדת להערך בשבת, 10 בדצמבר, בלון דיפלומט בתל-אביב, בהנחייתו של דן בן-אמון. מטרת המיכירה היא עידוד לירחון הסיפורת פרוזה, הנכנס לשנתו השלישית. בניגוד למקובל במכירות פומביות, הרי שסכום המכירה מתחלק שווה בשווה בין האמן לבין פרוזה. בין האמנים שהבטיחו עבודות מצויים: יעקב אגם, שמואל בק, יוסף ברגנר, נר, אורי ליפשיץ, רפי לביא, דני בן-שאול, עמי שביט, עודד פיינר

גרש ועוד עשרות אמנים נוספים • בשבוע שעבר הועלתה בתיאטרון בית-החוב הצגת ה-100 של יומן נוכחות מאת יוסף ברגנר • התיאטרון הלאומי הבימה מתחיל להציג במרתף הקטן ערב-קריאה והצגה של קטעים מספריו "יצחק בן גר" בטכס חנוכה האנדרטה לאוגדת הפלדה בימית הוחתמו ראש-המשלה, בלג' חם בגין, וקודמינו בתפקיד. גולדה מאיר ויצחק רבין, על 125 הדפסי משל, שנעשו על-פי תצלום האנדרטה בידי הצלם יצחק נופך-מוזס, שהתמחה כי כיוון אמנותי זה. אלא שנופך-מוזס הופתע לאחרונה כאשר גילה בלשכת ראש-הממשלה של הפוסט-משי מעבודתו עם חתימת האנדרטה. הדפס-משי מקורי עם חתימות ראשי הממשלה הובא לאמן הקשיש מארק שאגאל בעת ביקורו האחרון בארץ. והוא נתבקש לצרף חתימתו לחתימותיהם. הגיב על כך יצחק נופך-מוזס: "הדבר משולל להתחמתו של אנוואר אל-סאדאת על מגילת-העצמאות" • שמה של הסורת עמליה כהנא-כרמן (שדות מג' נטיים) הוזכר לאחרונה במדור זה, בהקשר לכן שמעריציה לוחצים על שופטי פרס ברנר 77 לזכותה בפרס בטענה שי לקחה ב"מחלה ברנרית". מסתבר שמעריציה ריצי הסופרת אך מזיקים לה, ועמליה כהנא כרמן לא חלתה משך השנה האחרונה במחלה כלשהי, והליקוי הבריאותי היחיד שלה הוא קוצר ראייה • התנצלות: ידיעה שפורסמה במדור זה הזכירה את הסופר שמעון בלס בין מייסדי התנועה למען ארץ-ישראל השלימה ולא היא. מקור הידיעה במידע מוטעה שפורסם עליידי העיתונאי גיל קיפרי. שמעון בלס, הרי משתייך לצד האחר של המיתרס ונמנה על המועצה הישראלית למען שלום ישראל-פלסטין. הוזמנו בשנת 1967 על-ידי העורך והמתרגם אהרון אמיר לפגישת סופרים בכיתה-הסופר בתל-אביב. בפגישה זו נולדה התנועה למען ארץ-ישראל השלימה מבלי שלבלס היה קשר כלשהו עם התנועה. עם דרכה היה קשר מטרותיה ועם השקפת עולמה.